

Cestou na Ľubovniansky hrad, Roztomilosť

CESTOU NA ĽUBOVNIANSKY HRAD

počujem

plachtenie vtákov

v oblakoch

spadnutie šišky

ktorú práve zhodila veverička

lezúca po strome

vánok ktorý mi lezie po vlasoch

moje nohy

plávajúce vo vysokej tráve

konáre gaštanov

mi rozprávajú históriu

vpísanú do starých múrov

rada kráčam

touto nekonečnou oázou

krásky

hrdosti

a pokoja

ROZTOMILOŠŤ

poznáte to

keď vidíte malé šteniatko

jeho jemné chlípky

sa vám vryjú do kože

do srdca

cítite sa

ako zabalení

v mäkkej perine

ten pocit tepla

mi nakreslí do očí dúhu

na lícach mi vyrástli

dve červené jablká